

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3CoE/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922200675
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5922200675.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti rodičov - matky/oprávnenej: Mgr. W. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX A. Q., právne zastúpená: JUDr. Katarína Kuchárová, advokátka, AK S. XX, XXX XX A. E. a otca/povinného: Mgr. C. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX A. Q., právne zastúpený: JUDr. Gabriela Kľačanová, advokátka, AK I. P. XXXXX/XX, XXX XX E., v konaní o návrhu matky na výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí: J. T., nar. XX.X.XXXX, F. T., nar. X.XX.XXXX, obaja trvale bytom ako rodičia, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Em/2/2022-242 z 11.8.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Em/2/2022-242 z 11.8.2022 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd konštatoval, že vzhľadom na to, že matka vzala svoj návrh na výkon rozhodnutia v celom rozsahu späť, súd nepovažoval za potrebné pokračovať v tomto konaní, rozhodnutie súdu v zmysle § 390 písm. c) CMP už nebolo namieste (výkon rozhodnutia za nepripustný a konanie zastaviť). Takéto rozhodnutie by prichádzalo do úvahy pre prípad, že matka svoj návrh na výkon rozhodnutia nevezme späť. Relevantné pre súd je, že stretávanie matky s mal. deťmi možno uskutočniť, ako v priebehu konania sa preukázalo, a to či už za prítomnosti otca mal. detí, resp. sociálneho pracovníka CŠPP Nosko Health Prevention, pokiaľ by otec nebol ochotný zúčastňovať sa nastavených stretnutí. Aj preto pokračovanie v konaní aj napriek späťvzatiu návrhu nie je potrebné. Podľa názoru súdu v štádiu nariadenia neodkladného opatrenia, pokiaľ ešte dokazovanie vo veci samej nebolo ukončené, je v súlade so záujmom mal. detí citlivý prístup k nim zohľadňujúci ich aktuálne psychické nastavenie pri súčasnom zohľadnení práva matky na styk s mal. deťmi. Nesúhlas otca so späťvzatím návrhu bol vyhodnotený ako nedôvodný práve s poukazom na skutočnosť, že práve on zdôrazňuje skutočnosť, že mal. deti stretávanie s matkou odmietajú, a to z dôvodov na strane matky, tento úkon otca sa súdu javí ako rozporný a nepresvedčivý. Príčina odmietania matky mal. deťmi nebola doposiaľ v konaní jednoznačne objektívne ustálená, t.j. že táto spočíva v správaní matky. Okresný súd rozhodol o zastavení tohto konania na základe späťvzatia návrhu na výkon rozhodnutia vo veci mal. detí podaného oprávnenou, a to v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie § 29 ods. 1 CMP.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Postup oprávnenej je v rozpore s ustanoveniami CSP, konkrétne s ust. § 123 ods. 2 CSP, ust. § 125 ods. 1 CSP, ust. § 145 ods. 2 CSP a ust. § 145 ods. 3 CSP.

Späťvzatie návrhu je podaním vo veci samej, pre ktoré CSP určuje formu písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Súdne konanie trpí inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. So späťvzatím návrhu zo strany oprávnenej nesúhlasil z dôležitého dôvodu, nakoľko sa domnieva, že v prejednávanej právnej veci existujú okolnosti pre vyhlásenie výkonu rozhodnutia za neprípustný v súlade s ust. § 390 písm. c) CMP. Žiadal zastavenie konania z dôvodu neprípustnosti vedenia súdneho konania pre výkon rozhodnutia. Súčasne sa domnieva, že má nárok na náhradu trov konania v súlade s ust. § 55 CMP. Súd prvej inštancie uviedol, že závery znaleckých posudkov v civilnom a v trestnom konaní sú rozdielne. Kým súdny znalec v civilnom konaní ustálil posttraumatickú stresovú poruchu u maloletých detí na základe správania sa matky voči maloletým deťom, na druhej strane znalecké posudky v trestnom konaní ustálili syndróm zavrhnutého rodiča, poukázali na zníženú všeobecnú aj špecifickú vierohodnosť výpovede maloletých detí v trestnom konaní, sugestibilitu a ovplyvniteľnosť mal. detí prislúchajúcu detskému veku a posttraumatickú stresovú poruchu u maloletých detí nekonštatovali. Súd prvej inštancie uviedol, že sa nepodarilo jednoznačne objektívne ustáliť, že príčina odmietania matky maloletými deťmi spočíva v správaní sa matky. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že sa nepodarilo ustáliť príčinu odmietania matky zo strany maloletých detí, je právne neudržateľné. Súd prvej inštancie bol povinný vykonať také dôkazy, ktoré by odhalili príčinu odmietania matky zo strany maloletých detí. Syndróm zavrhnutého rodiča nie je oficiálnym psychopatologickým syndrómom, nie je možné ho stanovovať ako diagnózu, ale ani popisne ako syndróm. Je práve úlohou súdu prvej inštancie, aby rozlíšil situácie, v ktorých je dieťa kritické voči jednému rodičovi, pretože je nevhodne manipulované druhým rodičom a situácie, v ktorých má dieťa svoje vlastné legitímne dôvody pre kritiku alebo strach z rodiča (najmä v prípadoch domáceho násillia). Odvolaním napadnuté uznesenie považuje za predčasne vydané. Vzhľadom k tomu, že je neopodstatnený výrok jedna, napáda aj výrok o trovách konania, ktorý je na prvom výroku závislý. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP navrhuje, aby odvolací súd podľa § 291 ods. 1 CSP rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zruší a vráti vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok ako kolízny opatrovník maloletých detí k odvolaniu povinného uviedol, že trvá na svojom vyjadrení, ktorým vyjadril na pojednávaní súhlas so späťvzatím návrhu na výkon rozhodnutia oprávnenu v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť. K trovám konania sa vyjadrovať nebude. Stotožňuje sa s napadnutým rozhodnutím súdu a navrhuje, ho potvrdiť ako správne.

5. Oprávnená sa k odvolaniu povinného vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedla, že s odvolaním povinného nesúhlasí, nakoľko považuje napadnuté uznesenie za vecne aj formálne správne, a teda žiada, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil, a zároveň priznal oprávnenej náhradu trov odvolacieho konania voči povinnému. Neexistujú žiadne dôvody na podanie odvolania v zmysle ust. § 365 CSP. Skutočne zobrala svoj návrh v konaní späť na pojednávaní dňa 11.8.2022, avšak spravila tak písomným podaním doručeným na pojednávaní dňa 11.8.2022, pričom toto späťvzatie aj zdôvodnila, a to aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom toto zdôvodnenie v celom rozsahu je obsahom zvukovej nahrávky z pojednávania zo dňa 11.8.2022, s ktorou oprávnená navrhuje, aby sa odvolací súd oboznámil. Od 16.10.2021 mala oprávnená obmedzený, resp. skoro až žiadny kontakt s mal. F. a mal. J.. Od uvedeného obdobia uplynul toho času 1 kalendárny rok. Právne počas tohto obdobia, kedy matka s mal. F. a mal. J. netrávila skoro žiadny čas, sa ich vzťahy vážne narušili. Doposiaľ sa nepreukázali žiadne také skutočnosti, ktoré by potvrdzovali údajné fyzické násillie matky voči mal. F. a mal. J.. Závery znaleckých posudkov klinického psychológa MUDr. Emila Bullu č. 43 a 44/2022 zo dňa 25.7.2022, ktoré sú obsahom spisu aj v tomto konaní, a ktoré boli vypracované v rámci trestného konania (bez vzniesenia obvinenia oprávnenej (matke)), a ktoré bolo začaté trestným oznámením otca (povinného) na matku (oprávnenú) v čase kedy už realizoval svojvoľné odlúčenie matky od maloletých detí, jednoznačne ustálili záver, že u mal. J. a mal. F. je vierohodnosť výpovedí podstatne znížená, nevykazujú známky týranej osoby a tiež, že vo vzťahu k matke ide o tzv. syndróm zavrhnutého rodiča. Svoj návrh podala v tomto konaní z dôvodu, že sa stretávanie mal. J. a mal. F. s matkou, tak ako bolo rozhodnuté Uznesením Krajského súdu, nerealizovalo vôbec a povinný odmietal akúkoľvek formu stretávania sa mal. detí s ňou, čo potvrdil aj kolízny opatrovníkovi, keď odmietol stretávanie sa maloletých detí s matkou za jeho prítomnosti. Nemala iné zákonné možnosti na zabezpečenie aspoň minimálneho rozsahu stretávania sa s mal. F. a mal. J.. Práve počas súdneho konania v tejto veci sa zabezpečil aspoň minimálny kontakt matky s mal. J. a mal. F.. O negatívnom postoji povinného voči nej svedčí aj to, že povinný odmietol akúkoľvek mediáciu

resp. psychologické poradenstvo s matkou, čo v priebehu tohto konania aj verbalizoval, napriek tomu, že mala záujem riešiť toho času už katastrofálne vzťahy s povinným aj cestou mediácie. Po oboznámení sa s obsahom znaleckých posudkov na pojednávaní dňa 11.8.2022, tiež po oboznámení sa s výpoveďami mal. F. a mal. J. v tomto konaní a tiež s prihladením na realizované stretnutia, sa rozhodla svoj návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia súdu zobrať v celom rozsahu späť, nakoľko rozsah stretávania sa oprávnenej s mal. F. a mal. J., tak ako bol daný uznesením Krajského súdu v Žiline, by v tejto situácii neprichádzal do úvahy. Avšak aj za tejto situácie je potrebné, aby sa zachoval aspoň minimálny kontakt s mal. F. a mal. J., čo je toho času zabezpečené aspoň nedeľnými stretnutiami každý druhý týždeň. Návrh povinného na vyhlásenie výkonu rozhodnutia za neprípustný by zmaril aj tento aspoň minimálny kontakt s mal. J. a mal. F., pričom na takýto závažný postup a závažný zásah do jej rodičovských práv nie je zákonný dôvod. V zmysle vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania voči povinnému.

6. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok ako kolízny opatrovník maloletých detí k vyjadreniu oprávnenej na odvolanie povinného uviedol, že nemá voči nemu výhrady.

7. Oprávnená k vyjadreniu kolízneho opatrovníka vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedla, že sa s ním stotožňuje, nakoľko rovnako považuje napadnuté uznesenie okresného súdu za vecne aj formálne správne, a teda žiada, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil, a zároveň jej priznal náhradu trov odvolacieho konania voči povinnému.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) v spojení s § 2 ods. 1 CMP, po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania (§ 372 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. V zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. V zmysle § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. V zmysle § 387 ods. 1 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. V zmysle § 29 ods. 1 CMP navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

13. V zmysle § 29 ods. 2 CMP súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

14. V zmysle § 29 ods. 3 CMP súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

15. Obdobne ako každý druh výkonu rozhodnutia, aj tzv. personálne exekúcie predstavujú mimoriadny zásah do práv všetkých zúčastnených subjektov. Je nepochybné, že najnegatívnejší dopad má výkon rozhodnutia na maloleté dieťa a jeho rodičov. Súd, zohľadňujúc najlepší záujem maloletého, je schopný vo svojej rozhodovacej fáze prijať také opatrenia, že reálne k samotnému výkonu vôbec nepríde. Pokiaľ je ale výkon rozhodnutia skutočne nutný, a opätovne reflektuje na záujem dieťaťa, mal by súd postupovať nielen direktívnym spôsobom, ale aj v možnostiach preventívneho pôsobenia a sanovania narušených vzťahov.

16. Vykonávacie konanie vo veciach maloletých upravuje štvrtá časť CMP. Ide o postup ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy.

Ustanovenia tejto štvrtej časti dôsledne sledujú klasické dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatňujú i v otázkach tzv. personálnej exekúcie, a to nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením ako prvú fázu a uskutočnenie výkonu rozhodnutia ako fázu druhú.

17. Ustanovenie § 370 CMP formuluje osobitosti exekučného titulu vo veciach maloletých, teda vo výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Materiálnym predpokladom začatia personálnej exekúcie, teda výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, je existencia exekučného titulu. Hoci explicitne nie je formulované uloženie povinnosti, implicitne je zrejmé, že ten rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným a ten, ktorý má dieťa u seba, je povinným.

18. V danej veci sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 20.4.2022 oprávnená prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala nariadenia výkonu rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/72/2021-457 (10CoPno/1,3,4/2022) zo dňa 28.2.2022, a to v časti týkajúcej sa styku matky s maloletými deťmi T.: J. a F..

19. Zo spisu vyplýva, že dňa 13.6.2022 sa konalo pojednávanie na Okresnom súde Ružomberok, ktoré bolo odročené z dôvodu poskytnutia lehoty účastníkom konania - matke, otcovi pre potreby zabezpečenia kontaktu matky (aspoň v minimálnom rozsahu) s maloletými deťmi za tak, ako si to rodičia dohodnú (predbežne bolo dohodnuté, že stretnutia prebehnú za prítomnosti otca a stretnutí sa zúčastní aj mal. Q.) s tým, že bude zohľadnená aj požiadavka úradu práce, aby harmonogram stretávania bol mal. deťom odprezentovaný aj cestou psychológa a aby účastníci konania hľadali možnosti ako naplniť stretnutia s maloletými deťmi, resp. akou formou tieto stretnutia uskutočniť. Na pojednávaní konanom dňa 21.7.2022 okresný súd oboznámil prítomných účastníkov so spisom, vykonal výsluchy maloletých detí T.: J. a F.. Pojednávanie bolo odročené na nový termín z dôvodu, že obaja rodičia prejavili záujem pokračovať v nastavených stretnutiach - v zmysle podnetu kolízneho opatrovníka dohodnuté rodičmi bolo, že stretnutia budú prebiehať za účasti sociálnej pracovníčky SCŠPP Nosko Health Prevention. Zároveň rodičia navrhli, aby súd vyčkal na vyhotovenie znaleckých posudkov z odboru psychológia, ktoré mali byť vypracované v dohľadnej dobe v konaní o rozvod manželstva s prísl., ako aj v trestnom konaní. ORPZ Ružomberok, Odbor kriminálnej polície, oddelenie vyšetrovania zaslalo súdu kópie znaleckých posudkov na mal. J. T. a mal. F. T. č. 43/2022 a 44/2022 vyhotovených znalcom Mgr. Emilom Bullom, ktoré sú súčasťou spisového materiálu vedeného pod ČVS:ORP-308/VYS-RK-2022, ktoré posudky boli oboznámené na pojednávaní konanom v tejto veci dňa 11.8.2022 spolu so znaleckým posudkom č. 1/2022 zo dňa 28.7.2022 vyhotoveným Mgr. Ivanom Moravčíkom, ktorý je súčasťou spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 11P/79/2021 a so správou o priebehu poradenstva v Súkromnom centre špeciálno-pedagogického poradenstva NOSKO HEALTH PREVENTION s oprávneným aj povinným v mesiaci júl 2022, ako aj s podaním oprávnenej doručeným súdu dňa 9.8.2022 o priebehu stretnutí konaných dňa 24.7.2022, 31.7.2022 a 7.8.2022 a s vyjadrením povinného v predmetnej veci doručeným súdu dňa 10.8.2022. V nadväznosti na to oprávnená na predmetnom pojednávaní dňa 11.8.2022 písomným podaním vzala späť návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia v celom rozsahu a navrhla toto konanie zastaviť a vo vzťahu k trovám konania navrhla, aby súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Povinný žiadal zastavenie konania z dôvodu neprípustnosti výkonu rozhodnutia, a nie na základe späťvzatia návrhu matkou - s tým vyjadril výslovne nesúhlas, zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Kolízny opatrovník mal. detí so späťvzatím návrhu na výkon rozhodnutia oprávnenou vyjadril v celom rozsahu súhlas a navrhol toto konanie zastaviť.

20. V zmysle § 29 ods. 1 CMP navrhovateľ, ktorý podal návrh, má právo s ním disponovať, čo znamená, že ho môže za konania vziať aj späť, či už celkom alebo len sčasti. Späťvzatím návrhu navrhovateľ prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd uznesením konanie zastaví.

21. Súd konanie v prípade späťvzatia návrhu (či už úplného alebo čiastočného) nezastaví, ak nastane niektorá z týchto situácií:

a) Ak ide o také konanie, ktoré sa síce začalo na návrh, ale zákon pripúšťa, aby sa začalo aj bez návrhu; súd konanie nezastaví vtedy, ak s ohľadom na charakter konania, záujem účastníkov, resp. aj závery doteraz vykonaného dokazovania je súd toho názoru, že je potrebné v konaní pokračovať.

b) Ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, a teda má záujem na tom, aby súd vec autoritatívne rozhodol v merite. Dôkazné bremeno existencie týchto vážnych dôvodov

nesie účastník, ktorý so späťvzatím nesúhlasí. Tieto vážne dôvody musí preukázať. Posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Pri posudzovaní závažnosti dôvodov súd berie ohľad na jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z právneho hľadiska a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov.

22. V danom prípade povinný síce vyslovil so späťvzatím návrhu nesúhlas a požadoval vyhlásenie výkonu rozhodnutia za neprípustný a súčasne zastavenie konania s poukazom na skutočnosť, že mal. deti sa odmietajú stretávať s matkou z dôvodov na strane matky, konkrétne jej správania voči nim v minulosti, a to bez ohľadu na skutočnosť, či matka bude za to trestnoprávne postihnutá. Dôkazné bremeno existencie vážnych dôvodov, pre ktoré by mal súd v konaní pokračovať, zaťažoval práve otca/povinného, ktorý so späťvzatím návrhu matky nesúhlasil. Krajský súd dáva do pozornosti, že v prípade preukázania vážnych dôvodov nemusí ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne, ekonomické a iné motívy závažného charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví. Podľa názoru krajského súdu otec nepreukázal vážne dôvody, pre ktoré by mal súd v konaní pokračovať a konanie nezastaviť. Nakoniec otec výslovne nežiadal v konaní pokračovať ale žiadal zastavenie konania z dôvodu neprípustnosti výkonu rozhodnutia. Krajský súd taktiež nemal bez pochyb preukázané, že matka svojim správaním spôsobila, že mal. deti ju odmietajú. Na základe doposiaľ vykonaného dokazovania, a to predovšetkým oboznámením so znaleckým posudkom vyhotoveným v konaní o rozvod manželstva, znaleckými posudkami v trestnom konaní, správou zo SCŠPP Nosko Health Prevention a v neposlednom rade výsluchmi mal. detí sa nepodarilo ani krajskému súdu ustáliť príčinu odmietania matky zo strany mal. detí. Tak ako konštatoval okresný súd závery týchto posudkov čo do svojej podstaty sú v rozpore - znalecký posudok v konaní o rozvod manželstva ustálil posttraumatickú stresovú poruchu u mal. detí na základe správania matky voči mal. deťom (v súlade s nálezom MUDr. Q. S.) a na druhej strane znalecké posudky v trestnom konaní ustálili syndróm zavrhnutého rodiča, poukázali na zníženú všeobecnú aj špecifickú vierohodnosť výpovede mal. detí v trestnom konaní, sugestibilitu a ovplyvniteľnosť mal. detí prislúchajúcu detskému veku, posttraumatickú stresovú poruchu u mal. detí nekonštatovali. V neposlednom rade krajský súd dáva do pozornosti, že v priebehu konania prebehlo niekoľko stretnutí matky s mal. deťmi, a to za prítomnosti otca, kde bol prítomný aj mal. Q. T., resp. jedenkrát aj stretnutie prebehlo za účasti zamestnanca SCŠPP Nosko Health Prevention. Rodičia o týchto stretnutiach súd informovali. Napriek pretrvávajúcemu konfliktu rodičov prameniaceru najmä z konania o rozvode manželstva a usporiadania majetkových vzťahov po rozvode bol zabezpečený aspoň minimálny kontakt matky s mal. deťmi. Nakoniec po uskutočnení niekoľkých stretnutí, po oboznámení sa s výsledkami znaleckého dokazovania a po výsluchu mal. detí sa matka ako navrhovateľka rozhodla svoj návrh na výkon rozhodnutia - neodkladného opatrenia vziať späť, nakoľko odpadol dôvod jeho výkonu.

23. Krajský súd podobne ak okresný súd rešpektoval dispozičný úkon matky, ktorá vzala svoj návrh na výkon neodkladného rozhodnutia späť, nakoľko nevzhladol žiadny dôvod, pre ktorý by mal v konaní pokračovať, pretože ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu a rovnako nevzhladol vážne dôvody, ktoré by mal otec ako povinný preukázať, pre ktoré by mal súd v konaní naďalej pokračovať, príp. podľa jeho návrhu vyhlásiť výkon rozhodnutia za neprípustný.

24. V zmysle § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. V zmysle § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Krajskému súdu tiež nebola preukázaná žiadna okolnosť, podľa ktorej by v zmysle § 55 CMP mohol náhradu trov konania priznať vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

27. Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

28. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)